Sok szegedi diák dolgozik a nyári szünetben a KISZ építőtáborokban

A dolgozó emberek elismeréssel és megbecsüléssel szólnak azokról a társadalmi munkákról, amelyeket a KISZ-szervezetek tagjai, a fiatalok végeznek. Megbecsült az a tevékenység is, amelyet a középiskolás diákok, az egyetemisták és a főiskolások a nyári szünetben végeznek a KISZ építőtáboraiban. Idén

már harmadik alkalommal indulnak el Szeged és az egész Csongrád megye diákjai, hogy két héten át társadalmi munkájukkal adjanak segítséget államunknak.

Az önkéntes társadalmi munkára lelkesen jelentkeztek a diákfiatalok, s számuk igen jelentős. Vannak olyan fiatalok is — éppen a nagyszámú jelentkezés miatt —, akik a KISZ építőtáborokban a létszám betelte miatt nem végezhetnek társadalmi munkát. Ezek a fiatalok azonban az építőtáborokon kívül akarnak és tudnak is hasznosan tevékenykedni a nyári szünetben.

A következő hónapban indulnak el az első diákcsoportok a KISZ építőtáboraiba.

Bodrogkeresztúrra 290 középiskolás diák megy el Szegedről.

A megye középiskoláiból Szegeden kívül még 270 tanuló vesz részt a bodrogkeresztúri építőtábor munkájában, amelynek tagjai segítik a Bodrogzug rendezését és csatornákat ásnak.

A szegedi egyetemisták közül 400-an vesznek részt a bodrogkeresztúri KISZ-tábor munkájában.

Mint ismeretes, Vácott hatalmas cementmű épül. A KISZ, a fiatalok a cementmű megteremtéséhez is hozzájárulnak.

Szegedről száz egyetemista dolgozik majd a váci cementműnél

a nyári szünetben és földmunkákat végeznek.

Bodakajtorra 250 szegedi egyetemista lány indul el, s az állami gazdaságban dolgoznak:

gyümölcsöt szednek, konyhakerti növényeket ápolnak, illetve szednek, valamint csomagolnak. Balatonboglárra Csongrád megyéből 80 középiskolás lány megy el, s az ottani állami gazdaságban végeznek majd munkát.

A balatonboglári táborba utazó 80 középiskolás lány közül 40 szegedi.

A KISZ építőtáboraiban természetesen az ifjúsági szervezeten kívüli fiatalok is dolgoznak, együtt az ifjúkommunistákkal. Az egyes csoportok

naponként hat órán át dolgoznak

az építőtáborokban. A KISZ messzemenően gondoskodik az építőtáborokban levő fiatalok jó ellátásáról, ugyanakkor biztosítják kulturális igényeik kielégítését is.

A mérce

A Magyar Szocialista Munkáspárt a tömegek pártja. Ez nem tagjainak számában csúcsosodik ki, hanem abban a marxista—leninista politikában, amelyet folytat, kifejezve a dolgozó nép szépre, jóra való törekvéseit, vágyait. Természetes azonban, hogy a párt egészségesen számbelileg is növekedik, új tagjelöltek kerülnek ki a munkások, dolgozó parasztok és értelmiségiek soraiból. Az arra érdemes embereket elsegíteni a párthoz minden kommunista és minden pártszervezet kötelessége is. Az új tagjelöltekkel, az új párttagokkal nő a párt befolyása, tömegkapcsolata. Igaz azonban, hogy nem a taglétszám a döntő, hanem a párt egysége és az a politika, amelyet folytat. Ezzel azonban nem ellentétes, hogy a párt szeretettel fogadja soraiba mindazokat az embereket, akik a tagjelöltekkel, párttagokkal szemben támasztott követelményeknek megfelelnek.

Nemrégen került a párt soraiba a Szegedi Kenderfonógyár munkásnője, Móra Viktória, a Szegedi Textilművek munkásnője, Domonkos Ferencné, az Uj Elet Tsz tagja, ifj. Kónya József, a Táncsics Tsz tagja, Nagy András és azután dr. Bukta Lajosné orvosnő is. Nem tettek ők sem világot rengető dolgokat. Emberek, de több társadalmi munkát és áldozatot kívánnak vállalni a közösségért, a haladásért, mint az átlag. Ezért is kerültek a párt soraiba, s ilyen alapon lehetnek az emberek soraiból a párt új tagjelöltjei.

Több pártszervezet azonban nem alkalmazza ezt a mércét, nem elég körültekintően vesz fel tagjelölteket. Ezért a tagjelöltfelvételi kérelmet a felsőbb pártszervnek el kell utasítania. Minden pártszervezet vezetőinek, tagjainak tudniok kell, hogy az még nem elég a tegjelöltséghez, ha valaki munkáját rendesen végzi, tisztességes ember, s nem tolta 1956-ban az ellenforradalom szekerét. Sok ilyen tisztességes, munkáját becsületesen elvégző ember van — ők adják hazánk lakosságának túlnyomó többségét. Hogy a párt tagja legyen valaki, ehhez még párosulnia kell a népért, a társadalomért, a szocializmusért végzett, a nagy átlagnál többet adó munkának. A tagjelöltség kétségtelenül szintén lehetőséget ad arra, hogy a tagjelölt bizonyítsa a párthoz, a néphez való hűségét, azt, hogy érdemes a párttagságára. De már a tagjelöltség elnyeréséhez is kell a mérce, amely mutatja, hogy az átlagnál több áldozatra, munkára kész emberről van szó. Itt jegyezzük meg, hogy sem a tagjelöltség, sem a párttagság nem jelent előnyöket, hanem éppen több kötelességgel jár.

Helytelen tehát, ha a pártszervezet nem ilyen alapon végzi a párt számbeli növekedését elősegítő munkát. Előfordult, hogy becsületes, munkáját jól elvégző embert, K. I.-t a pártszervezet a tagjelöltek sorába vett, de úgy, hogy nem alkalmazták a mércét. A felsőbb pártszerv azután ezt a felvételi kérelmet nem helyeselte. Ekkor K. I. nyugtalankodni kezdett, s azt gondolta: »talán nem tartanak rendes embernek, valami baj van körülöttem«. Szó sincs ilyesmiről, és attól még valaki rendes ember, nincs körülötte semmi baj, ha nem tagjelölt. Ha egy becsületes embert elutasítunk, akkor úgy tegyük, hogy ezt mondjuk meg neki, s ne sértsük meg, mert erre nincs semmi okunk. Minden rendes, tisztességes, az ország és népe boldogulását a munkahelyén becsületes helytállással segítő embernek tisztelet, megbecsülés jár. De a tagjelöltséghez, a párttagsághoz — mint már fentebb írtuk — ennél több kell és ezt, a mérce alkalmazását nem téveszthetik szem elől a pártszervezetek.

Előfordul, hogy éppen a körültekintés hiánya miatt nacionalista, soviniszta, vagy másféle káros nézetekkel terhelt embert is javasolnak tagjelöltnek a pártszervezetek. Megtörtént ez sajnos a Móra Ferenc Tsz pártszervezetében is. Ez arra int általános tanulsággal, hogy szükséges a nyitott szem. Többször megtörténik — mint például a Szegedi Falemezgyár gőzfűrészüzeme pártszervezetében —, hogy nem ügyelnek a tag- és tagfelvételi ív gondos kitöltésére. Az ajánláshoz legalább kétéves párttagság kell, s a gőzfűrészben olyan elvtárs volt az egyik ajánló, aki nem rendelkezett az ajánláshoz szükséges párttagsági idővel.

Sommázva tehát: végezzük rendszeresen a párt számbeli növekedését elősegítő munkát, de körültekintéssel!

Morvay Sándor

Lakásszentelőkor és — öt hónap múlva...

Tanulságos séta a Marx téri új épületek „házatáján"

Amikor egy ilyen többemeletes új lakóház felépül, mindenki nagy örömmel és büszkeséggel néz fel rá. Különösen azok, akik építették, no meg azok, akik ezentúl benne laknak majd.

És aztán jön a költözködés, a lakáskulcsok átadása. Este pedig, amikor kigyulladnak a villanyok, borral teli poharak koccannak összse, jókívánságok cserélnek gazdát.

Hát így kezdődik. Lakásszentelővel.

És nézzük meg a folytatást mondjuk öt hónap múlva. Öt hónap annyira rövid idő, hogy azalatt még a pinceablaknak sem szabadna kitörni. Nem szabadna a falról leesni a villanykapcsolóknak, nem szabadna fölpúposodnia a szoba parkettázásának, mint a Marx téri G-épülettömb házfelügyelői lakásában.

Ezt onnan tudjuk, mert az Ingatlankezelő Vállalat revizorával, Berta Péterrel ellátogattunk a Marx téri új épülettömb lakóházaiba.

Az említett hibáért természetesen nem a lakó a felelős, hanem a kivitelező Csongrád megyei Építőipari Vállalat parkettázó részlege, mint ahogy például a cserépkályhák sorozatos hibáiért a vállalatnak ezt a részlegét kell elmarasztalnunk.

De azért van itt a lakók fején is vaj jócskán.

Gondatlanság és rosszindulat

Itt van mindjárt a térre nézö G-épület. B. G. lakásában kitört a szoba ablaka, a fürdőszobában pedig leverték a vakolatot. S szinte valamennyi lakást fölsorolhatnánk hasonló rongálódások miatt. Ezek azonban nem olyan rongálódások, amelyek notórius lakásrongálókra, piszkolókra vallanak, hiszen egy-egy ablaktörés olyan családoknál is előfordul, ahol nincs gyerek. Az egyik emeleti lakásban viszont már találkoztunk ha nem is szándékos, de vigyázatlanságra, gondatlanságra valló lakásrongálódással. Két kisgyerek van itt, akik összefirkálják, maszatolják a falakat, ajtókat rugdosnak, s akiket az édesapjuk — noha a fegyveres erők tagja — nem tud megregulázni. A Török és a Mérey utca sarki új házban viszont a gondatlansághoz még nagy adag rosszindulat is járult. Igaz Imre részéről, aki, mikor lakásának elhanyagolt és rendetlen voltára figyelmeztettük, durván elutasított. Pedig hát abban a lakásban volna mit takarítani, tisztogatni, rendbetenni.

Az elnéző szülők

Általában a gyerekek okoznak bajt, s természetesen azok a szülők, akik elnézik gyermekeik rendetlenkedését. Igy történhet meg, hogy az egyik Jókai utca 8 szám alatti lakó gyereke addig rugdosott egy futball nagyságú gumilabdát a házfelügyelő ablakához, amíg a labda be nem szakította az ablakon levő szúnyoghálót és beesett a házfelügyelőhöz. A labdát bevitték az Ingatlankezelő Vállalat panaszirodájába, hogy ott várja meg, vajon elmegy-e érte az a szülő, aki úgy leszidta a házfelügyelőt, mert figyelmeztetni merte a labdát rugdosó gyerekét.

Sok múlik a rend tekintetében a házfelügyelőkön. Azt szokás mondani: amilyen a gazda, olyan a háza-tája. Nos, a Marx téri Hl. épületben mindenütt jóleső rend és tisztaság fogadott bennünket. Márkia László itt a házfelügyelő, aki megérdemli a dicséretet azért a rendért, amelyet a rá bízott épületben tart.

Diszkrét ruhaneműk közszemlén

Sokszor hiába szól a házfelügyelő a lakóknak. Azok figyelmebe sem veszik, vagy ha szóbaállnak vele, úgy legorombítják, hogy alig áll meg utána a lábán. Ezért van aztán többek között az is, hogy némelyik új épület sokszor olyan, mint egy fehérneműáruház kirakata, vagy mint egy nápolyi utca — a házak között kifeszített ruhaszárítókötelekkel. Sok lakó ugyanis az ismételt figyelmeztetések ellenére a lakások erkélyére teregeti ki mosás után a víztől csöpögő fehér, kék és rózsaszín ruhadarabokat száradni. Mondanunk sem kell, mennyire csúnya látvány az ilyesmi.

S egy másik! Szép dolog az, ha virág zöldell az ablakokban. De ha nincs a virágcserép alatt vízfogó tálacska és locsoláskor a víz egy része az ablakpárkányról végigfolyik piszkos csíkokat hagyva az épület falán, virág ide, virág oda, nem állja meg az ember néhány dühös szó nélkül.

Nagyobb megbecsülést

Öt hónap után tanulsága van ennek a mostani sétának. Itt válik el, ki hogyan érdemelte meg az új lakást, amibe öt hónappal ezelőtt beköltözött. Mert aki úgy elhanyagolja lakását, mint például Igaz Imre, s még rajta kívül más épületekben más lakók, az gondoljon arra, hogy ahogyan megkapta ezt a lakást, úgy el is vesztheti. Hiszen sokan vannak még Szegeden olyanok, akik lakásra várnak és szíves-örömest meg is becsülik azt.

Papp Lajos

A magyar—szovjet barátság ápolása az egész nép ügye

Szegeden ülést tartott az MSZBT megyei elnöksége

A Magyar—Szovjet Baráti Társaság Csongrád megyei elnöksége tegnap, csütörtökön ülést tartott Szegeden az Ujságíró- és MSZBT Klubban. Az ülésen megjelent Demeter Sándor elvtárs, az MSZBT főtitkára és Tóth József elvtárs, az MSZMP Központi Bizottságának munkatársa.

Nagy József elvtárs, az MSZBT megyei titkára beszámolója elején a nemzetközi élet kérdéseiről szólott, majd az MSZBT előtt álló feladatokról beszélt. Hangoztatta a többi között, hogy

a magyar—szovjet barátság ápolása minden társadalmi szervezet, az egész magyar dolgozó nép ügye.

További feladat, hogy újabb dolgozókat vonjunk be az MSZBT aktivistáinak táborába. Teendő az ismeretterjesztő és felvilágosító munka növelése a munkások, dolgozó parasztok és értelmiségiek körében.

A továbbiakban Nagy József elvtárs az elnökség munkaprogramjával foglalkozott. Bejelentette, hogy

szaporítják az orosz nyelvtanfolyamok számát,

a TIT segítségével előadásokat tartanak a városokban és községekben.

Négy munkabizottságot alakítanak,

ezek az iskolán kívüli orosz nyelvoktatás kérdéseivel, a Szovjetunió tudományos és kulturális eredményeinek ismertetésével, valamint a szovjet irodalom, film és más művészeti ágak népszerűsítésével foglalkoznak.

A beszámoló után megkezdődött a vita. A felszólalók általában egyetértettek azzal, hogy

az MSZBT tevékenységét elevenebbé kell tenni,

mert erre adottak a lehetőségek. Demeter Sándor elvtárs felszólalásában az MSZBT jelentőségét vázolta. Rámutatott, hogy megnövekedett az MSZBT aktivistáinak jelentősége. Bejelentette továbbá, a jövőben lehetővé válik, hogy

az orosz nyelvtanfolyamok hallgatói középfokú vizsgát tegyenek.

Tóth József elvtárs felszólalásában rámutatott arra is, hogy a szocialista embertípus kialakításában jelentős szerepe van az MSZBT-nek. Felhívta a figyelmet arra, hogy az MSZBT-nek is fokozottabban felvilágosító munkát kell végezni a dolgozó parasztság körében.

Az elnökségi ülés végén emléklapokat adtak át

azoknak az MSZBT aktivistáknak, akik hazánk felszabadulása 15. évfordulójának méltó megünneplését kiváló munkával segítették.

A Szegedi Paprikafeldolgozó Vállalat életéből

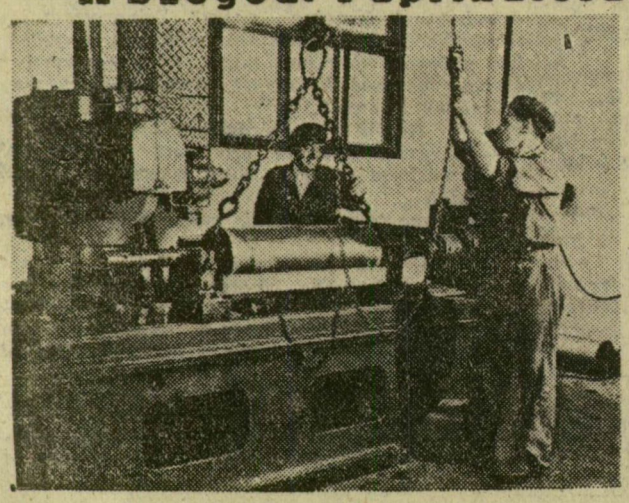

Hengerrovácsológépeket állítottak munkába a vállalat I-es telepén. Ezt a munkát eddig a Malomipari Vállalat végezte el. Most saját műhelyben javítják ezeket a hengereket, olcsóbban és idejében.

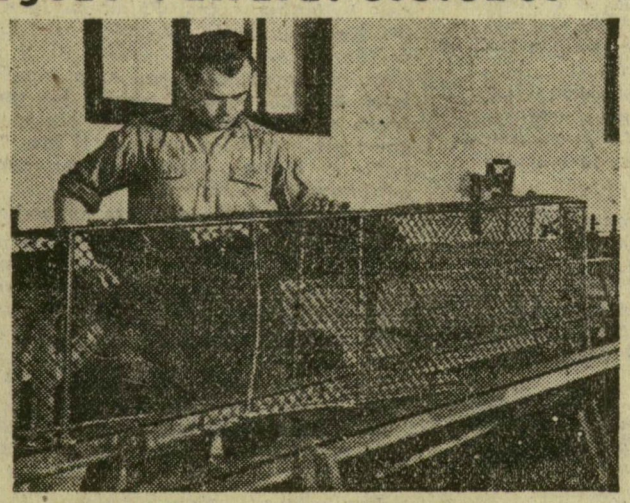

Dróthálókészítő berendezéssel gazdagodott a szegedi Paprikafeldolgozó Vállalat Az egyszerű és összetett gép segítségével kerítéshálókat és a védőberendezéshez szükséges dróthálókat készítik el.

Közérdekű kérdések

Mikor helyezik át a Tolbuhin sugárúti borpalackozót?

Aki a Tolbuhin sugárúton megfordul, legyen az bennszülött szegedi, vagy idegen, más városi, mindenkinek szemébe tűnik a borpalackozó. A járdát ugyanis eltorlaszolták hordókkal, ládákkal, a teherautók állandóan jönnek, mennek, hordják a palackozásra váró és a már palackozott borokat. A kívánságoknak eleget téve feltettük a kérdést Sajó Gyulának, a Csongrád vidéki Állami Pincegazdaság igazgatójának:

— Mikor helyezik át a Tolbuhin sugárúti borpalackozó üzemet?

— Igazat adok azoknak, akik felháborodnak, hogy miért a Tolbuhin sugárúton üzemel a borpalackozó. Éppen ezért igyekszem mindent megtenni, hogy mielőbb áthelyezzük a borpalackozó üzemet innen. A városi tanácstól 1960. október 31-ig kapott vállalatunk türelmi időt, hogy legkésőbb addig költöztessük el a palackozót. Épül is már Szőregen egy korszerű, modern palackozó üzem. Budafokon kívül ez lesz az egyik legszebb, legjobban gépesített borpalackozó az országban. A munkálatok jó ütemben haladnak, dolgoznak a kőművesek és az ácsok, mi, a pincegazdaság vezetői pedig gyakran megnézzük ellenőrizni, hogy mielőbb eleget tehessünk a jogos kéréseknek és elköltöztessük a borpalackozó üzemet. Csak vállalatfejlesztésre van pénzünk, de beruházásra nincs, dehát ez belső dolog és mi minden igyekezetünkkel azon vagyunk, hogy határidőre, sőt még előbb átadjuk rendeltetésének a szőregi borpalackozót, s ezzel egyidejűleg megszüntessük a Tolbuhin sugárúti üzemet.